

[Jørgen Gram.]

Salg, og det har hele Tiden haft dem til konkurrencedygtige Priser. Den 29. Oktober 1936 gjorde jeg netop fra denne Talerstol opmærksom paa dette Forhold og krævede Indførsel til Danmark af denne Vare — det staar Sp. 696 i Rigsdagstidende. Jeg gjorde opmærksom paa, at de tyske Briketter omkring dette Tidspunkt var hele 6 Kr. billigere pr. Ton end de langt ringere danske Briketter. Men først nu foretager man dette forhøjede Indkøb.

Det er saaledes vor Mening, at vi meget vel gennem forøget Indkøb i Tyskland vilde kunne faa den Eksport til dette Land og dermed den Indtægt til Landbruget, som dette saa haardt har Brug for, og det Krav, vi stillede om de 88 Mill. Kr. Merudførsel til Tyskland, som vi i Øjeblikket ikke faar noget som helst af, vil ikke gaa ud af Debatten. Faar vi derimod denne Merudførsel, vil det jo betyde en meget væsentlig Lettelse paa naturlig Maa- de af det Landbrugsproblem, angaaende hvilket Regeringen efter Sigende i Sommerens Løb vil stille Forslag.

Den Udtalelse, Udenrigsministeren i Formiddags fremsatte om, at Valutaattester stadig væk udstedes i et Omfang, der svarer til, hvad Samhandelen er beregnet til, giver jo Bevis for, at man sætter sig et bestemt Maal og ud over det ikke har synderlig Vilje til at hjælpe til en Forøgelse af Samhandelen. Hvis man vilde udnytte alle de Købsmuligheder, der, som det gennem Andragender fra forskellig Side kommer til Udtryk, foreligger, er det givet, at Samhandelen, der jo er reduceret fra forrige Aar, igen vilde kunne komme op mod det Beløb, som vi fra Landbrugets Side stadig ønsker, og hvorved vi vilde kunne faa den Indtægt, som vi har lagt vort Produktionsapparat an paa, et Produktionsapparat, som vi med Adgang til det naturlige tyske Marked, vi har haft før, vilde faa Betingelser for at udnytte.

Grønning: Socialdemokratiets Ord- fører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, udtalte i Gaar, at vi endnu her i Landet har en Jordfordeling omtrent som paa Frederik den Sjettes Tid. Det var en overraskende Meddelelse fra en Historikers Side. Forholdet er jo det, som ærede Medlemmer ved, at Antallet af Ejendomme er ca. dobbelt saa stort nu som paa Frederik den Sjettes Tid. Alene i Tiden fra 1850 til 1905 steg Antallet med over 100 000. Det ærede Medlem sluttede sin Tale med at sige, at det nok skulde vise sig, at Regeringens og

Demokratiets Mænd vilde være i Stand til at løse Opgaver som dem, Enevældens Mænd for 150 Aar siden gennemførte. Hvis dette skal ske, maa det ærede Medlems Parti se at faa gennemført væsentlige Ændringer i sin hidtidige Politik.

En Sammenligning mellem den Politik, der blev ført her i Landet for 150 Aar siden, og den nuværende vil vise, at der kun er meget faa Lighedspunkter, men desto flere Forskelligheder. Reventlows Politik gav ikke blot Bønderne, men ogsaa Handelen større Frihed. Reventlow sænkede og fastlagde de daværende offentlige Ydelser paa fast Ejendom, men den nuværende Regering gennemfører en Politik, som medfører stadige Forhøjelser. Reventlows Politik og de Forandringer, han iværksatte, medførte en Opgangslinie i det danske økonomiske Samfund, som med enkelte Afbrydelser stort set varede i 100 Aar, men under den nuværende Regering har man hidtil forgæves spejdet efter en saadan Opgangslinie i det fælles danske Samfund.

Det skal imidlertid indrømmes, at der har været andre Tider i Enevældens Historie, som danner et bedre Sammenligningsgrundlag med den nuværende Tid og den nuværende Politik, men den ligger længere tilbage, ærede Medlem, end 1788. Det var i det første Hundrede Aar af Enevældens Tid, en Periode, hvor man levede i Fest og Glæde i Hovedstaden, medens Landet og Provinsbyerne sank dybere og dybere ned i Fattigdom. Denne Periode, ærede Medlem, forekommer det mig har megen Lighed med den nuværende Tid og Politik, men med Reventlows banebrydende Arbejde har denne Regerings stykkevis og meget ufyldstgørende Foranstaltninger intet at gøre ud over dette, at den stærkere og stærkere paakalder en Politik i Reventlows Aand til Afløsning af det nuværende Styre.

Elbæk-Jessen: Jeg har et Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister. Efterhaanden som der gennemføres Hovedveje med særlige Færdselsregler, melder det Spørgsmaal sig, hvorledes de, der har Marker paa begge Sider af disse Veje, skal forholde sig med Hensyn til Arbejdsfærdsel og navnlig Færdsel over Vejen af løsgaaende Kreaturer. Det har meget stor Betydning for Lodsejere, der bor langs disse Veje, at faa klaret, om man, naar de strenge Færdselsregler skal gennemføres, uden videre kan fratage dem deres Ret til at komme til deres egen Jord. Det har selvsagt ogsaa meget stor Interesse for de vejfarende. Jeg